GRAND BASSET GRIFFON VENDEEN

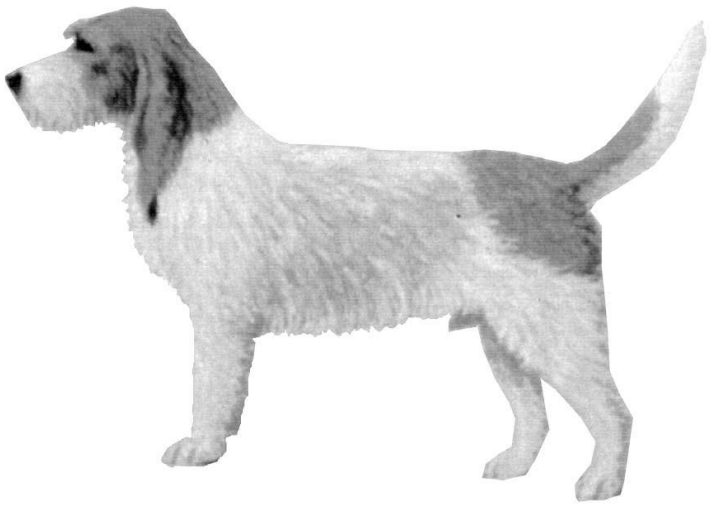
Oprindelsesland: Frankrig

Anvendelse: Den perfekte hjælper for jægeren i et område af moderat størrelse. Det er den hurtigste af alle Basset-racerne. Den er vedholdende, modig og en smule stædig. Det er nødvendigt allerede fra en tidlig alder at vænne den til lydighed. Træningen indbefatter både krav og straf, men hunden bærer dog ikke nag af den grund.

Klassifikation: FCI Gruppe 6 (Støvere, schweisshunde og beslægtede racer)
Sektion 1.3 (Små støvere)
Med brugsprøve

Historie: Grand Basset Griffon Vendéen er som de øvrige Bassets udgået fra større racer - i dette tilfælde de store Griffon'er. De første udvælgelser blev foretaget i slutningen af 1800-tallet af grev d'Elva, som søgte hunde med "lige ben". Det var især Paul Dezamy, der fastsatte typen. Han havde indset, at for at kunne fange en løbende hare måtte hunden have en vis størrelse. Han fastsatte størrelsen til ca. 43 cm. I dag bruges racen til jagt med gevær, og den kan anvendes til alle slags hårvildt - fra kanin til vildsvin. Et hold Grand Bassets vandt det 5. Europa Cup for jagt på hare.

Helhedsindtryk: Kropsbygningen er let langstrakt, og forbenene er lige. Den skal være bygget som en Basset og må ikke ligne en lille Briquet. Den er harmonisk og elegant.

Temperament: Den er lidt stædig, men trods alt lydig. Den skal vide, at det er dens herre, der bestemmer.

Adfærd: Den er hurtig, har god hals og er en passioneret jagthund. Den er modig og elsker krat og buskads.

GRAND BASSET GRIFFON VENDEEN

Hoved:

Skalle:	Ikke for tung, hvælvet, langstrakt og ikke for bred. Godt udmejslet under øjnene. Nakkeknuden er veludviklet.
Stop:	Godt markeret
Næse:	Godt fremtrædende, med godt åbne næsebor. Veludviklet og sort, undtagen hos hunde med hvid/orange pels, hvor brun næse tolereres.
Næseparti:	Afsluttet kvadratisk, tydeligt længere end skallen. Ganske let buet
Læber:	Ret hængende så de dækker underkæben og giver næsepartiet en kvadratisk profil. Beklædt med rigelige moustacher
Kæber, bid:	Stærkt udviklede kæber med saksebid
Øjne:	Af oval form, store og mørke, uden at "vise hvidt". Udtrykket er venligt og intelligent. Den røde blinkhinde må ikke være synlig.
Ører:	Smidige, smalle og tynde dækket af lange hår og afsluttet i en lang oval. De er godt indaddrejede og lavt ansatte under øjenhøjde. De skal kunne nå forbi næsen.
Hals:	Lang, robust og godt muskuløs. Solidt ansat i skulderpartiet. Uden løs halshud
Krop:	Kroppen er klart som en Basset's, men længden må ikke overdrives.
Ryg:	Lang, bred og tydeligt lige – aldrig hængende. Let hvælvet ved overgangen til lænden. Manken er kun ganske let fremtrædende.
Lænd:	Solid, godt muskuløs og svagt hvælvet
Bryst:	Ret bredt og med en dybde ned til albuerne
Ribben:	Godt hvælvet ribbensparti, hverken fladribbet eller tøndeformet. For at lette bevægelsen er brystkassen knapt så bred ud for albuerne.
Flanker:	Temmelig udfyldte. Bugen aldrig optrukken
Hale:	Kraftig ved basis og gradvis aftagende i tykkelse udefter. Ret højt ansat. Den er båret let buet eller sabelformet, men aldrig ind over ryggen eller oprullet. Halen er temmelig lang.
Lemmer:	Veludviklet med tør knoglebygning. Det må understreges, at benstammernes kvalitet ikke er et spørgsmål om omfang, men om tæthed.
Forpart:	Forbenene skal være lige med en kraftig underarm og en ganske let markeret, men meget solid håndrod.
Skuldre:	Lange, tørre og skråtstillede
Albuer:	Må ikke ligge for stramt til kroppen, men heller ikke være udaddrejede.
Underarm:	Kraftig. Håndrødderne må aldrig berøre hinanden.
Bagpart:	Solid. Ligger præcis i kroppens længdeakse
Hofter:	Synlige
Lår:	Med kraftig muskulatur, men ikke for fyldige. Knogler og led er meget solide.
Mellemfod:	Bred og velvinklet, må aldrig være stejl. Set bagfra må haserne hverken være drejet ud- eller indefter.
Poter:	Stærke og sluttede med hårde trædepuder og solide kløer. En god pigmentering af trædepuder og kløer er ønskelig.
Bevægelse:	Under bevægelsen skal hunden give indtryk af udholdenhed og lethed. Bevægelsen skal være fri og harmonisk.
Hud:	Ret tyk og ofte marmoreret hos trefarvede hunde. Ingen løs halshud

GRAND BASSET GRIFFON VENDEEN

Pels:

Hårlag: Groft og ikke for langt. Pelsen fladtliggende – aldrig silkeagtig eller ulden. Behænget (frynser) må ikke være for rigeligt. Bugen og lårenes indersider må ikke være hårløse. Øjenbrynene er udtalte, men må ikke dække øjnene.

Farve: Sort med hvide aftegninger (sort/hvid). Sort med tan aftegninger (sort/tan). Sort med lyse tan aftegninger. Fauve med hvide aftegninger (hvid/orange). Fauve med sort sadel og hvide aftegninger (tricolore). Fauve med sorte hårspidser. Lys fauve med sorte hårspidser og hvide aftegninger. Lys fauve med sorte hårspidser. Farverne benævnes traditionelt som harefarvet, ulvegrå, grævling- eller vildsvinefarvet.

Størrelse: Skulderhøjde: Hanner 40 – 44 cm

Tæver 39 – 43 cm

Der er en tolerence på +/- 1 cm

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indvirkning på hundens sundhed og velfærd.

Hoved:
- For kort
- Flad skalle
- Kort næseparti
- Pigmentmangel på næse, læber eller øjenrande
- Tangbid
- Lyse øjne
- Ørerne ansat for højt, for korte, ikke nok indadrullede eller mangler hår.

Krop:
- Kropsbygning for lang eller for kort
- Manglende harmoni
- Overlinien ikke fast nok
- Faldende kryds

Hale:
- Skæv hale

Lemmer:
- For let knoglebygning
- Stejl vinkling
- Haserne stillet for tæt sammen
- Ustabile mellemfødder

Pels:
- Ikke tæt nok, for fine pelshår

Adfærd:
- Frygtsomhed

.

Diskvalificerende fejl:

- Aggressive eller for sky hunde
- Enhver hund, der tydeligt viser fysiske eller psykiske abnormiteter, skal diskvalificeres.
- Manglende type
- Overbid, underbid

- Glasøjne. Øjne af hver sin farve
- Brystkassen trang ved brystbenet, ribbenene snævrer til nedefter
- Haleknæk
- Lemmerne krogede eller halvkrogede
- Uldagtig pels
- Pelsen ensfarvet sort eller hvid
- Væsentlige pigmentmangler
- Størrelse uden for standardens grænser
- Tydeligt invaliderende fejl. Anatomiske misdannelser

Bemærk:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk præg bør anvendes i avlen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl.

Ω Ω Ω

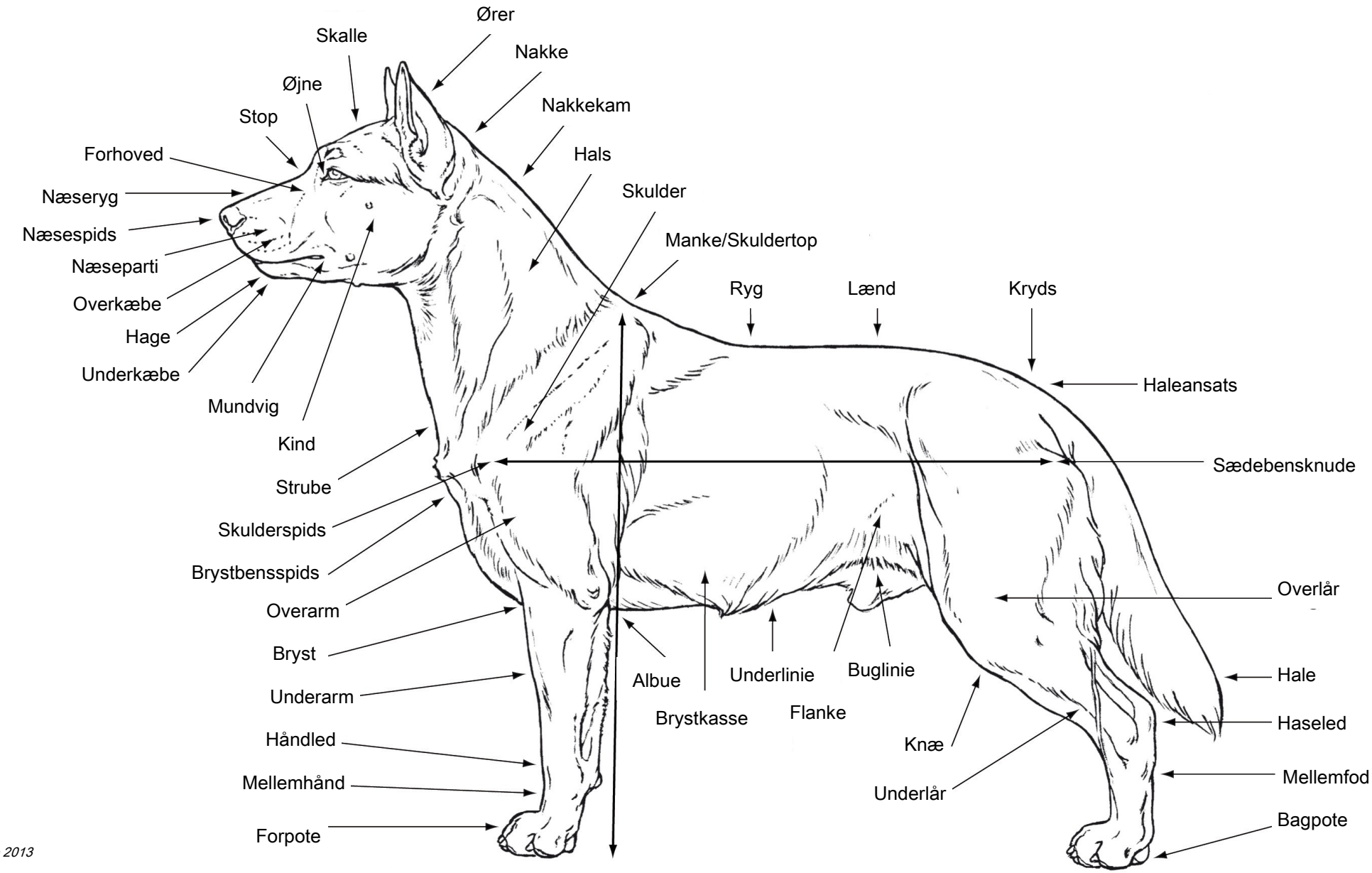
Standarden udgivet af FCI 14. februar 2001

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

AUGUST 2019

¤ ¤ ¤ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i JUNI 2014 ¤ ¤ ¤

Anatomiske træk

Bystrup 2013